

Nacionālās ziņas

Debates ir prastā, padomiskā stilā
Valsts prezidente uzskata, ka valdībai jānāk klajā ar skaidriem ekonomiskiem pamatojumiem un prognozēm par situāciju «Latvenergo» privatizēšanas un neprievēšanas gadījumā, jo pašreizējās debātes trūkst dziļuma, cilvēki «istenībā nezina, par ko spriež», intervijā Latvijas radio atzina Vaira Vīķe-Freiberga. Diskusiju vietās internetā prezidente konstatējusi, ka šeit debātes noris pat ļoti prastā, padomiskā stilā.

Taupība ierēdņu gaumē
Ministri grib vēl labākus auto, bet, veidojot nākamā gada budžeta projektu, valdība sludina dažādus taupības pasākumus. Ministrijas un valsts centrālās budžeta iestādes līdz 2004. gadam plānojušas iegādāties 430 jaunas automašīnas, kas nodokļu maksātājiem kopumā izmaksās 5,33 miljonus latu. Katras automašīnas cena vidēji pārsniedz 12 000 latu. Necik sen visi sprieda par lepniem dušām un džakuzi vannām, kas par nodokļu maksātāju naudu izbūvētas valsts iestādēs. Tagad ierēdņi nolēmuši sev sagādāt jaunas ekstras, nomainot ne visai veco autoparku. Tiesa, premjers Andris Bērziņš paziņojis, ka šī pozīcija vēl tiks revidēta un speciālos un operatīvos transporta līdzekļus varēsot iegādāties lēksliet un Aizsardzības ministrija, bet pārējiem būs jāpagaida līdz labākiem laikiem.

Ministrijas nesteidzas ar uzņēmējdarbības vides uzlabošanu

Līdz šī gada 1. jūnijam nav izpildīta gandrīz puse no ministrijām dotajiem uzdevumiem pasākumu plānā uzņēmējdarbības vides uzlabošanai, un tādēļ joprojām netiek risinātas daudzas samilzušas problēmas, kuras būtiski kavē uzņēmējdarbības attīstību valstī, liecina Ekonomikas ministrijas ziņojums. Pasākumu plānā uzņēmējdarbības vides uzlabošanai ir noteikti 50 uzdevumi, 23 no tiem nav izpildīti. Piemēram, Izglītības ministrija nav izpildījusi 5 no 9 uzdevumiem. Tajā skaitā Valsts kanceleijā nebija iesniegti MK noteikumu projekti «Par profesiju standartu», «Par akadēmiskās izglītības valsts standartu», likumprojekts «Par starptautisko skolu». Finanšu ministrija noteiktajā termiņā nebija izpildījusi 2 no 8 uzdevumiem. Būtiskākais no tiem — neatrisinātais jautājums par valsts un pašvaldību institūciju pakalpojumu noteikšanas kārtību un pieļaujamo maksu apmēriem. Jautājumu lokā, kas saistās ar transporta infrastruktūru, robežšķērsošanu un muitu, noteiktā termiņā nav veikti 9 no 16 pasākumiem. Šo neizpildīto uzdevumu virkni varētu turpināt, ja ar to kas būtu līdzēts. Valsts ierēdņu neizdarība kavē Latvijas attīstību un ārvalstu kapitāla piesaisti. Latvija ir investoriem nepievilcīga, būvniecībā nav vienotas nodevu struktūras, tiek kavēta kvalificēta darbaspēka attīstība un speciālistu konkurētspēja, joprojām pastāv nepilnības tiesību aktu piemērošanā utt. Jāatgādā, par ko tad ministriju ierēdņi saņem algas?

«Lattelekom» saņem vislielāko peļņu

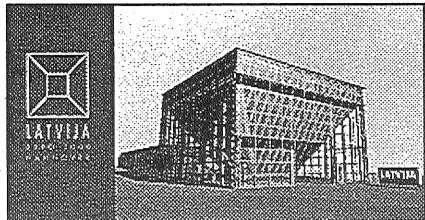
Monopolists «Lattelekom» pērn guvis vislielāko peļņu savā sešu gadu ilgajā darbības vēsturē. Turklāt šī uzņēmuma peļņa ir lielāka, kādu vispār Latvijā pērn guvis kāds no uzņēmumiem. 1999. gadu «Lattelekom» beidza ar vairāk nekā 21,25 miljonu latu peļņu. Zīmīgi, ka 1999. gadā, salīdzinājumā ar citiem gadiem, sarucis monopolista abonētu skaits un gada beigās «Lattelekom» bija aptuveni 732 tūkstoši abonētu, t.i., par 10 tūkstošiem mazāk nekā 1998. gada beigās. Tomēr investēt monopolists nesteidzas. Kapitālieguldījums pērn bija trešais mazākais salīdzinājumā ar iepriekšējiem gadiem. Visvairāk naudas pērn ieguldīts Rīgā un Rīgas rajonā. Kā zināms, pērn «Lattelekom» vidēji par 20% palielināja tālruna abonēšanas maksu un maksu par vietējām sarunām. Gribēja to izdarīt arī šogad, taču Telekomunikāciju tarifu padome šo iniciatīvu neatbalstīja.

Septiņos gulētājos — ne pīles lietus

10. jūlijā — Septiņu gulētāju dienā — par laimi Latvijā nekur nelija, ziņo hidrometeoroloģijas pārvalde. Tas vieš cerības, ka atlikusī vasara varētu būt silta un saulaina.

Ziņas sagatavoja T.Elste

Latvija — Eiropas un pasaules acīs

Lidija Kirillova

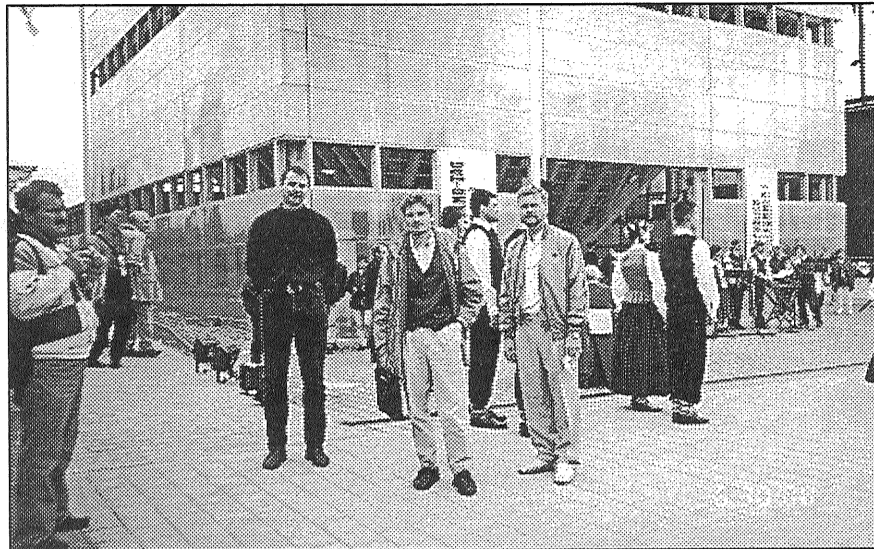
No 25. jūnija gandrīz nedēļu Vācijā uzturējās Latvijas Atkritumu apsaimniekotāju asociācijas delegācija, kuras sastāvā bija arī Preiļu rajona padomes attīstības plānošanas nodaļas speciālists Aivars Pizelis. Ar «Novadnieka» lasītājiem viņš dalījās iespaidos par Hannoverē notiekošās izstādes «Expo 2000» apmeklējumu.

— Vides globālās problēmas pasaulē — tāda ir izstādes jēga un būtība. Viena diena, ko varējām veltīt daudzu paviljonu izpēšanai, ir daudz par maz, lai, kaut vai garām skrienot, redzētu visu, ko piedāvā pasaule. Bet mēs «Expo» gadījumā tieši tajā dienā, kad notika Latvijas paviljona atklāšana un kad izstādi apmeklēja mūsu valsts prezidente Vaira Vīķe-Freiberga. Latvijas paviljona autori, manuprāt, visai interesanti atklājuši mūsu zemes būtību. Ēka izskatās pēc piltuves — grīda klāta baltām smiltiņām, bet griestos niedru segums. Tas apliecina, ka Latvija vēl ir salīdzinoši tīra un nepiesārņota zeme, kurā būtu vērts baudīt dabas jaukumus un atpūties.

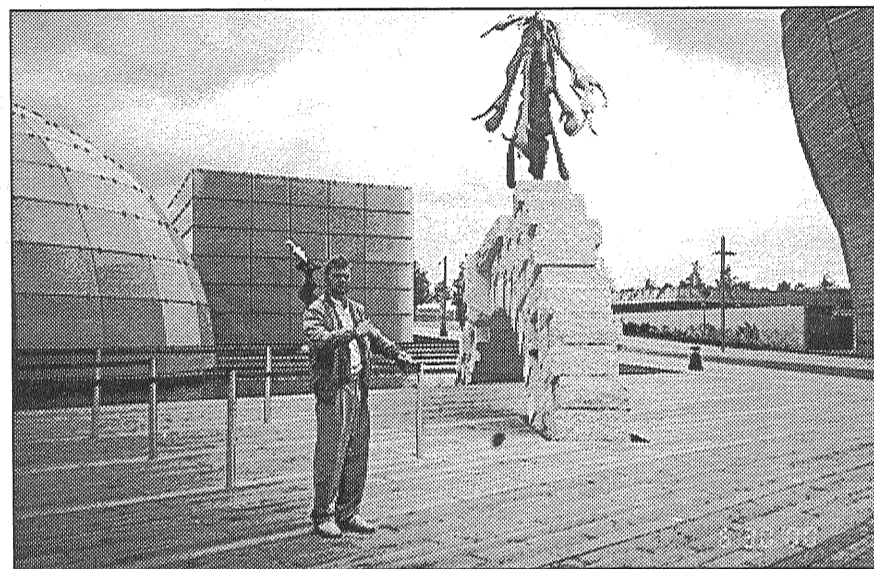
Latvijas paviljona atklāšanas dienā vāciešiem un daudzajiem ārvalstu apmeklētājiem koncertēja Latvijas Vācijas pūtēju orķestri, mūsu populārākie folkloras ansambļi, dziedāja koris «Ave Sol». Vēlu vakarā uzstājās «Prāta vētra». Dīemzēl mūsu delegācijai bija jānodas projām, tāpēc koncertu nedzirdējām. Taču vēlāk mums stāstīja, ka puīši atstājuši vienkārši «graujošu» iespaidu uz klausītājiem — ne velti viņi ir vieni no Eiropas konkursa laureātiem.

Izstādē Latvija Eiropai un pasaulei piedāvāja daudz materiālu. Piemēram, arī es savā īpašumā ieguvu tādas grāmatas un bukletus par savu valsti, kas mani pārsteidza — lielisks poligrāfiskais izpildījums, brīnišķīgs mākslinieku darbs, skaistas fotogrāfijas. Eiropas un pasaules acīm mūsu zeme droši vien paveras kā pasaka. Latvijā šī literatūra pagaidām nav pieejama, tirdzniecībā to laidīs tikai ap Rīgas astoņsimtgades svinībām. Ārzemniekus ļoti pārsteidza Lielvārdes josta un iespēja izdrukāt katram savu, tikai viņam vienīgajam atbilstošu jostas fragmentu.

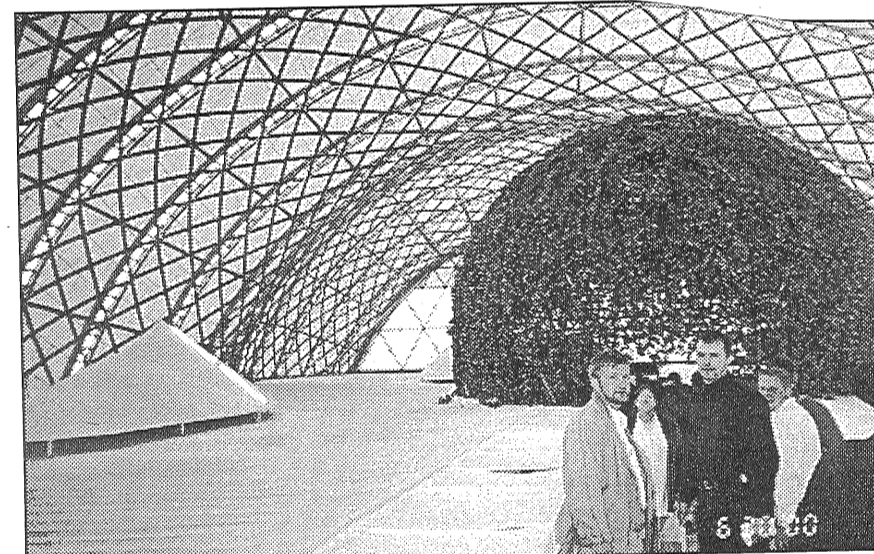
Lielā steigā centāties apmeklēt pēc iespējas vairāk citu valstu paviljonu, kas bija viens par otru interesantāki. Man ļoti patika Dienvidkorejas paviljonā skatītā dokumentālā filma par to, cik ļoti cilvēks ir piesārņojis savu planētu. Nobēgumā ir tāds kadrs — sakaltusi saplaisājusi zeme, lauka vidū stāv bērns un skatās uz augšu. Bet no debesīm uz sakaltušo zemi krīt lietus lāses. Tātad viss vēl nav zaudēts, paskatīsimies uz pasauli bērna acīm, jo mēs, pieaugušie, daudz ko vairs nespējam redzēt.

● Aivars Pizelis (pirmais no labās) kopā ar Latvijas Atkritumu apsaimniekotāju asociācijas biedriem pie Latvijas paviljona tā atklāšanas dienā.

● Neaprasītais veidojums (zinātnieki stāstīja, ka tā esot sieviete ar daudzām krūtīm) atrodas pie Dānijas paviljona.

● Japāņi savu paviljonu, kas ir veidots no bieza un stingra papīra, sapresēšot un nodošot pārstrādei kādai no Vācijas atkritumu pārstrādātājiem. (Foto no A.Pizeļa personīgā albuma)

Apbrīnas cienīgi bija Kanādas, Zviedrijas, Francijas, Japānas un Somijas paviljoni. Pārsteidza somi, kuri uz Vāciju bija atveduši un iestādījuši Karēlijas bērzus. Un ne jau kaut kādas maikstes, bet kārtīgus resnus bērzus, kuri tur jutās visai omulīgi un kupli lapoja.

Izstāde «Expo 2000» darbosies līdz oktobra vidum. Tāpēc iesaku visiem, kam vien ir iespēja, aizbraukt uz Vāciju

un to apmeklēt. Ieejas biļete vienas dienas apmeklējumam gan ir samērā dārga — vairāk nekā 60 Vācijas markas, taču redzētāis ir to vērts. Kad izstādi slēgs, visām valstīm savi paviljoni ir jānovāc, bet aizņemtās platības jārehabilitē. Latvija savu paviljonu, kura uzcelšana un ierīkošana izmaksāja apmēram 1,5 miljonus latu, pārvedīs uz Rīgu, kur to varēs apskatīt Brīvdabas muzejā.

Livānu novada dome dod atļauju HES celtniecībai

Ginta Kraukle

Sākums 1. lappusē.

Garantijas raksta paraugs dokumentos gan atrodams nebija. Savu nostāju pret HES celtniecību atklāti pauda arī Rožupes deputātu komitejas deputāts Andris Vaivods, kas balsojumā bija pret.

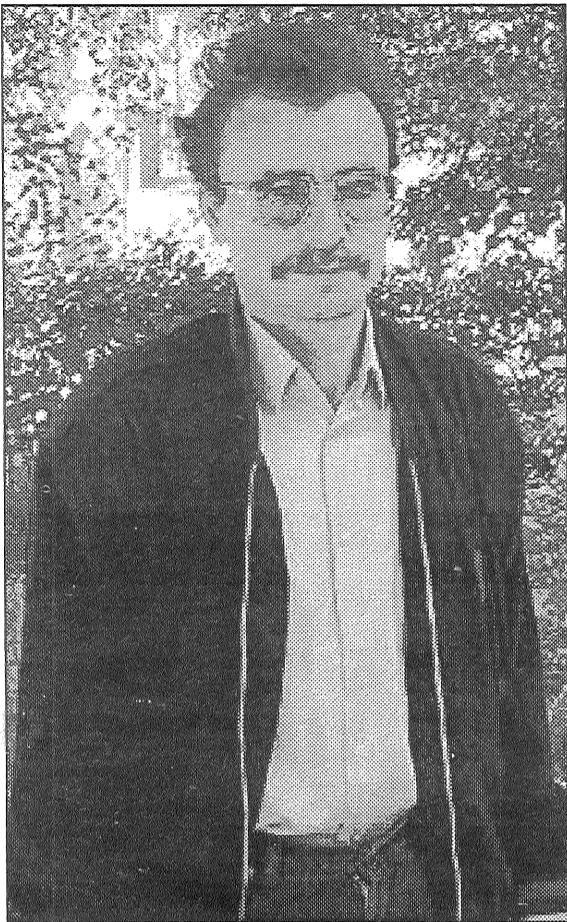
Deputātu sabiedrību vienprātības gars šoreiz bija pametis un negribēja atgriezties līdz pat trešajam un pēdējam sēdes

darba kārtības jautājumam, par pirmpirkuma tiesību izmantošanu, kuru deputāti akceptēja vienbalsīgi. Deputāti savu jāvārdu pamatoja ar kompetentu iestāžu atļaujām (Ekonomikas ministrija, Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija, Valsts būvinspekcija u.c.), kā arī tiesībām pārtraukt HES darbību, ja iedzīvotāju īpašumiem tiks nodarīts kaitējums. Ar balsu vairākumu domes depu-

tāti deva savu atļauju Straumes HES Livānos, Rīgas ielā 95 atjaunošanai, uzsākot būvniecību līdz 2000. gada 1. septembrim un pabeidzot būvdarbus līdz 2001. gada 11. jūlijam. Līdz ar to kaislības ap HES «būt vai nebūt» ir beigušās. Tikai laiks spēs rādīt, kam izrādījusies taisnība. Balsojumā par Straumes HES atjaunošanu «par» balsoja 18 deputāti, «pret» bija viens deputāts, atturējās 4.

■ Ceturtdienas intervija

Strādā nedaudz vairāk — dzīvoši labāk

ANATOLIJS BABČUKS ir SIA «TEK» izpilddirektors. Aiz šiem burtiem slēpjas daudziem lauku ļaudīm pazīstamais bijušā Preiļu rajona sadzīves pakalpojumu kombināta vilnas pārstrādes cehs. Sieva Nina strādā Rēzeknes vides veselības centra Preiļu teritoriālajā daļā. Meita Diāna šoruden uzsāks pēdējo mācību gadu Preiļu Valsts ģimnāzijā.

Anatolijs ir baltkrievs. Latvijā dzīvo jau divdesmit septiņus gadus un ir pārliecināts, ka te un vienīgi te ir viņa istās mājas. Šo pārliecību apstiprina vairāk nekā pirms gada pieņemtais lēmums naturalizēties un kļūt par Latvijas pilsoni. Daudzi par šo soli brīnās, jo tagad, pie radiem uz Baltkrieviju braucot, viņam vajag kārtot dokumentus, kas saistīti ar vīzu saņemšanu. Taču Latvijas pilsonības iegūšana, tāpat kā viss pārējais Anatolija dzīvē, ir rūpīgi izsvērts lēmums, jo arī pēc horoskopa viņš ir tipisks Svaru zīmes pārstāvis. Foto: M. Rukosujevs

● 1998. gada vasarā kopā ar sievu Ninu un meitu Diānu Kaļiņingradas zooloģiskajā dārzā.

● Preiļi, 1994. gads. Pilsētas meistarsacīkstes šahā.

— Pastāsti, lūdzu, kur ir tavas dzimtas mājas un kā tu nokļuvi Preiļos?

— Esmu dzimis Baltkrievijā, Brestas apgabala Ivanovas rajona Ļaskovičos. Pagaidām šis ciematņš vēl pastāv, taču iespējams, ka tuvākajā laikā tas saplūdis ar Ivanovas pilsētu. Atšķirībā no Latvijas pašlaik Baltkrievijā notiek aktīva celtniecība, pilsēta aug un plašējas.

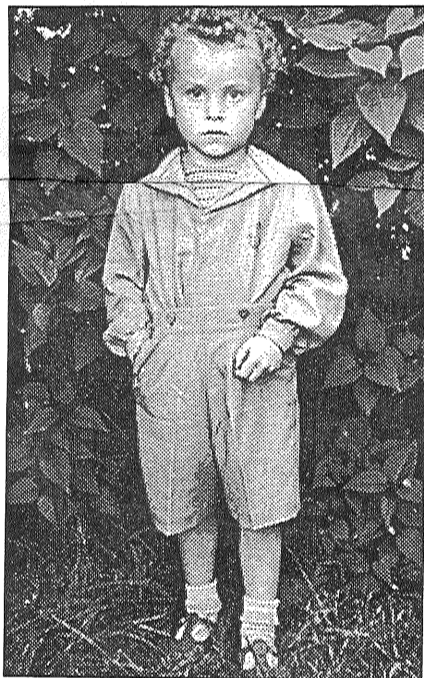
Ļaskovičos beidzu astoņgadīgo skolu, bet vidusskolu 1973. gadā absolvēju Ivanovā. Tajā laikā Baltkrievijā bija ļoti labvēlīga attieksme pret Baltiju kopumā, īpaši pret Rīgu. Bet Rīgā dzīvoja mana māsa. Tāpēc lēmumam stāties Rīgas Politehniskajā institūtā pamatā bija arī drošība, ka man šajā pilsētā būs kur apmesties. Gribēju studēt ķīmiju, konkrēti siliķātu ražošanu. Skolā biju mācījies krievu un baltkrievu valodā, bet manu izvēlēto specialitāti pasniedza latviešu valodā. Nācās izdarīt citu izvēli — sāku apgūt vieglās rūpniecības mašīnas un aparātus. Latvija toreiz visā padomju zemē šajā ziņā bija lideris.

— Bet Preiļos taču nekādas vieglās rūpniecības nebija, kāpēc šeit nokļuvi?

— Preiļos nokļuvi tāpēc, ka man nebija pastāvīga Rīgas pieraksta. Toreiz tas bija ļoti svarīgi. Bet sadzīves pakalpojumu ministrija būtībā cieši saistīta ar vieglo rūpniecību. Pēc institūta beigšanas 1978. gadā man nācās izvēlēties, kurp doties — Aizpute, Valmiera vai Preiļi. Par Preiļiem pirmo reizi dzirdēju, taču izvēlējos šo vietu. Man likās — tas ir tuvāk manai etniskajai dzimtenei, ar kuru bija vilcienu satiksme. Bet galvenais — toreizējais sadzīves pakalpojumu kombināta direktors Jānis Baiba solīja dzīvokli. Vai tolaiku jaunajiem speciālistiem ko vairāk vajadzēja? Ķēros pie šūšanas iekārtu uzstādīšanas un noregulēšanas jaunajā SPK ēkā.

— Un kad tu saprati, ka esi te uz palikšanu?

— Tajos gados jau par nākotni neviens īpaši nedomāja. Man likās, ja patiks darbs, kāpēc lai projām brauktu. Un kāpēc gan braukt no turienes, kur ir labi? Bez tam tā paša gada rudenī kultūras namā dejās pirmo reizi ieraudzīju Ninu. Uzlūdzu uz deju un pēc diviem gadiem mēs apprecējāmies, piedzima Diāna. Viņai Preiļi ir vienīgās mājas, var teikt,

● Piecgadīgs, bet nosvērts Svaru zīmes pārstāvis — mazais Anatolijs no Ļaskovičiem. Foto no A. Babčuka personīgā albuma

Visuma centrs, uz kuru tiecas no jebkura attāluma. Arī mums ar sievu visa apzinīgā dzīve pagājusi te, saistīta ar šo valsti, ar ļaudīm.

— Kas jūs pamudināja kļūt par Latvijas pilsoņiem?

— Salīdzināšana. Regulāri braucu uz Baltkrieviju un vēroju, kā cilvēki dzīvo tur, kādi procesi notiek tādās kaimiņu valstīs kā Latvija un Baltkrievija. Nesaprotu, kā var reglamentēt uzņēmējdarbību, noteikt kaut kādas kvotas uzņēmējdarbības uzsākšanai. Arī likumdošanas bāze Baltkrievijā attīstās lēnām. Protams, ir lietas, kas man tur patīk, piemēram, valdības rūpes par sakārtotiem ceļiem. Toties drebuļus uzdzēn, teiksim, pārdevēji veikalos — joprojām vienaldzīgi, rupji un nevēlīgi. Patērētāju biedrības priekšnieks tur ir kungs, kurš izrīkojas, kā pašam tik. Cilvēki ir beztiesīgi zemes privatizācijas lietās.

Rīgā dzīvo mani radi. Šķiet, ka viņiem vēl ir sociālistiskā pārliecība — it kā valstij būtu jā rūpējas un jārisina viņu darba un sadzīves problēmas. Atgriešanās vecajā pasaulē nebūs. Mūsu ģimene to

apzinājas, visi utis ņemam, ka jakust par Latvijas pilsoņiem. Galu galā te būs jādzīvo manai meitai.

Vispirms naturalizējās Nina, tad mēs ar Diānu. Man vienīgās problēmas sagādāja un vēl joprojām sagādā latviešu valoda. Sieva ir uzcītīgāka, viņa cauriem vakariem mācījās. Protams, visvienkāršāk pārbaudījumus nokārtot bija Diānai.

Daži Baltkrievijas radi uz mūsu lēmumu joprojām skatās skeptiski, citi pilnībā atbalsta. Taču neviens nenosoda, jo tas ir mūsu lēmums un pārējiem par to nav nekādas daļas. Tagad reizēm domāju, kā dzīve veidosies Diānai. Pēc gada viņa beigs ģimnāziju. Nekādu tabu no mūsu pusēs nebūs, tāpat kā man nebija. Skaidrs, ka gribu, lai viņa ir tuvāk mums, tuvāk mājām...

— Ateries sevi Diānas vecumā. Vai redzi atšķirības pasaules uztverē?

— Protams. Diāna ļoti labi apzinās, ka ne valsts, ne kāds cits viņai neko nēdos par velti. Pašai vajadzēs visu panākt. Man likās savādāk — ja reiz valsts palīdzēja izmācīties, tad jāpalīdz arī nodrošināt ar darbu, dzīvokli. Un tā līdz nodrošinātām vecumdienām. Bet patiesībā ir tā, kā domā mana meita.

— Pirms nepilna gada jūs nopirkāt māju un zemi laukos. Vai arī tas bija kopīgi izsvērts lēmums?

— Es neko nedaru spontāni. Esmu dzimis Svaru zīmē, reizēm «sveru» pat pārāk lēni, par ko sieva man pārmet. Arī šoreiz ilgi domāju pirms piedāvāt mājniekiem šādu ideju. Sakarā ar to, ka vasarās vilnas pārstrādes cehs nedarbojas, man ir vairāk brīva laika. Mazsvarīga nebija arī doma par iespējām nopelnīt. Esmu izlēmis audzēt upenes. Rudenī būs jāriko lielā stādīšanas talka. Esmu izplānojis ar laiku pievērsties arī citiem saimniekošanas veidiem, bet par to vēl pārāgrī runāt.

— Kāpēc upenes un nevis, teiksim, zemenes, kas ir daudz garšīgākas?

— Zemenes ir pārāk darbietilpīga kultūra. Baltkrievijā daudzi ar to nodarbojas. Zemenes audzēja arī mani vecāki,

tāpēc es zinu, ko nozīmē nepārtrauktā lauku ravēšana. Tiesa, ar šo kultūru var labi nopelnīt.

— Vai ģimene tevi pilnībā atbalsta šajā upeņu avantūrā?

— Atbalsta un tomēr šaubās. Es arī brīžiem šaubos, jo man nav bijis iespēju savām acīm redzēt un izpētīt kādu upeņu audzētavu. Gribētu aizbraukt pamācīties uz ārzemēm. Bet gan jau tikšu galā.

— Šovasar jūs mājas pagalmā parādījās bites...

— Bites vajadzīgas, lai būtu laba raža. Nākamgad krūmiņos varbūt tikai daži ziediņi uzplauks, bet apputeksnētājas vajadzīgas. Vārdu sakot, pirms stādīt ogu krūmus, radu labvēlīgu bāzi. Bet šis nav bišu gads, ienesums pavisam mazs. Bites skumst, jo laiks ir draņķīgs, viss jau pārziedējis. Pamazām ar konsultantu palīdzību iepazīstu šos kukaiņus. Nu man jau divas saimes, trešais strops vēl brīvs. Dzēlienu esmu dabūjis tikai pirmajā vakarā, tāpat, sapratīsimies.

— Vai vilnas pārstrādes ceļam arī saskati kādu perspektīvu?

— Godīgi sakot, nesaskatu. Aitas Latvijā tur arvien mazāk un mazāk. Izvest produkciju uz Krieviju vai Baltkrieviju ir pilnīgi un galīgi neizdevīgi, lai gan noietu tirgus tur iespējams. Bet Rietumos mūsu rupjā vilnas dzija nav konkurētspējīga. Arī pie mums tā pamazām kļūst nevajadzīga. Vienīgi rudenos un ziemās lauku sievas ada vilnas cimdus un zeķes.

Vēl pirms nedaudziem gadiem vilnas pārstrādes ceļi bija katrā rajonā. Tagad daudzi jau likvidēti, mums tuvākais konkurents vēl turas Viļānos.

— Kādu īpašību cilvēkos tu vērtē visaugstāk?

— Nenodot — tas ir galvenais. Un cilvēkā cilvēku saskatīt. Laikam esmu sarežģīts, jo draugus iegūstu ļoti grūti un to man ir maz.

— Vai tev ir savs dzīves kredo?

— Ja gribi dzīvot, nenolaid rokas. Ja strādāsi drusciņ vairāk — dzīvoši labāk.

Lidija Kirillova

«Novadnieks» Zvejnieku

Ginta Kraukle

Kad lielai daļai lauku lauku dienas pāiet tveicīgā siena plāvā, Latvijas piejūras ciematos ir klusais laiks — lielā zveja pierimusi, jo vasaras vidus zivīm ir saudzējama laiks — liegums. Katru gadu jūlija otrajā sestdienā mazajos zvejniecīmos un piejūras pilsētās ierodas simtiem cilvēku. Ar plašiem koncertiem, ballēm, sporta sacīkstēm un paša jūras dieva Neptūna piedalīšanos tiek svinēti Jūras jeb Zvejnieku svētki. Šoreiz arī «Novadnieks» nolēma doties garajā ceļā pāri visai Latvijai, lai pavērotu, kā dzīvo un svētkus svin Kurzemes piekrastes zvejnieki.

Pirmie iespaidi rodas jau ceļā esot. Aiz muguras paliek Rīga, Jūrmala, Kaučuri. Lai nokļūtu mūsu ceļojuma galamērķi Mērsragā, jāizbrauc cauri veselai virknei piejūras ciematiņu. Tie seko viens otram un asfaltētais ceļš vietumis vijas gar pašu jūras krastu. Lasām: Bigauņciems, Lapmežciems, Ragaciems, Klapkalnciems, Apšuciems, Plieņciems, Kešterciems, Engure, Abragciems, Bērzciems. Savdabīga ir piejūras daba, vējaina un skarba tā ir. Gar abām ceļa malām, tur, kur nav apdzīvotu vietu, plešas priežu meži un viršu klajumi, kas rudenos veido sātus paklājus, smilgas, vaivariņi, brūklenāji, zemi, siki krūmiņi, pa kādam bērzam. Smilšainajā kāpu augsnē spēj augt tikai paši pieticīgākie augi.

Tādi paši kā daba, ir arī piejūras cilvēki. Jūras sāļais vējš darījis skarbākus arī veco zvejnieku vaibstus. Kurzemniekiem nepiemīt latgaliešiem raksturīgā atvērtība. Pāriet ilgs laiks, kamēr vietējie pieņem svešiniekus kā savējos. Te jau kopš daudziem gadu simtiem cilvēku galvenā nodarbošanās bijusi zvejniecība, šo arodu pārņemto no paaudzes uz paaudzi. Šobrīd piekrastes laudis pārdzīvo grūtus laikus, samazinās zivju resursi Rīgas jūras līcī un Baltijas jūrā. Ekonomiskā krīze Krievijā apstādīnājusi ražošanu, lielai daļai jūrmalas ciemos dzīvo-

jošajiem ļaudīm nav darba. Viens pēc otra bankrotē lielie zivju pārstrādes uzņēmumi, kuri līdz šim «turējās uz ūdens» un palīdzēja «turēt» arī savu pašvaldību budžetus. Zvejniecība Latvijā pārdzīvo to pašu graužošo procesu, ko savulaik rūpniecība. Kolhozu likvidācijas gaitā privatizēti tika nelielie zvejas kuģi, zivju pārstrādes cehi pārtapa paju sabiedrībās, kas visus šos gadus veiksmīgi darbojās, pateicoties Krievijas tirgum, kur zivju konservi vienmēr bijuši cieņā. Eksperts uz NVS valstīm Mērsraga zivju pārstrādes uzņēmumam pirmskrīzes laikos bija līdz pat 90 procentiem. Stāvokli zivsaimniecībā raksturo skaitļi — 1998. gadā šajā tautsaimniecības nozarē nodarbināmo skaits bija 10 277, bet 1999. gada sākumā vairs tikai 5863 strādājošie, šogad tas sarucis vēl vairāk. Zemnieki rīko protesta akcijas un cīnās par savām tiesībām, taču zvejniekiem nav pat savas ministrijas un sava aizstāvja — ministra.

Starp mazajām ostām Mērsraga osta ir viena no spēcīgākajām. Nesen tā padziļināta un tagad spēj uzņemt lielos papīrmalkas kuģus, kas mūsu zaļo zeltu — kokmateriālus aizgādā tālāk uz Skandināvijas valstīm. Osta ir viena no mazo ciematu perspektīvām, kas varētu dot daļu darba vietu. Mērsragā darbojas arī vidusskola, bērnudārzs, luterāņu un baptistu baznīca, ambulance, vairāki veikali. Mērsraga pašvaldība iesaistījies pašvaldību sadarbības apvienībā «Engure», tajā darbojas septiņi apkārtnes pagasti, izstrādāts apvienības attīstības projekts. Pagasti par optimālāko risinājumu atzīst sadarbību nevis apvienošanos. Katrs vēlas saglabāt savu identitāti. Pagastā darbojas informācijas centrs un bērnu krīžu centrs.

Par spīti grūtnam un pieaugošajam bezdarbam zvejnieki no svētkiem atteikties nedomā. Pēc ziemas, kad ik dienas vairāki zvejas kuģi dodas jūrā, lai vilktu no ūdens sudrabainos reņģu lomus, vasaras vidus nemainīga tradīcija ir Zvejnieku svētki. Plašāk vai ne tik plaši rīkoti, tie notiek katru gadu. Kolhozu laikos tika sveikti labākie zvejnieki, piešķirti goda raksti un ordeņi, zvejnieku sētās sabrauca radi un draugi no tāltālām Latvijas vietām. Vīri mērojās spēkiem virves vilkšanā un zābaka mešanā, sievas ieņēma vietas pie bufetēm, jo tur varēja dabūt dažu labu deficīta preci, ko parastā dienā parasta veikala plauktā neredzēt. Līdz šim svētkos zvejnieki vizināja ciemniekus kuģīšos, un katrs uz mirkli varēja izbaudīt jūras varenību. Kopš traģēdijas rajona centrā Talsos, kad, krītot autopacēlāja grozam, bojā gāja vairāki bērni, vizināšanās ar kuģīšiem svētku laikā ir ierobežota.

Kapteiņi visi kā viens ir vīri pašos spēka gados, taču starp viņiem arī isti jūras vilki, kas uz klāja pavadījuši pat vairākus nekā 40 gadus. Tie ir vīri vēja apūstām sejām,

Galējais Kurzemes Ziemeļu punkts — Kolkas rags. «Novadnieka» saimīte pie Saules zīmes Kolkas jūrmalā, tranzītleļu krustpunktā. Kolkā dzīvo 1,5 tūkstoši iedzīvotāju, gadā šeit ierodas ap 40 000 tūristu.

Tikko no jūras vilņiem izkāpis Neptūns ar savu svītu — nārām. Jūras dievs šogad zvejniekiem neesot bijis pārāk dāsns, taču vecie jūras vilki zina — veiksmē atgriezies!

Zvejas kuģis «Trio» tagad «pietauvojies» Mazirbes jūrmalā, taču reiz arī tas ir šķēlis Baltijas jūras vilņus un vilcis bagātīgus lomus. Enkurs un kuģa zvans saglabāties vēl no tām dienām. Priekšplānā sēž mūsu novadnieks, zvejnieks ar 35 gadu darba stāžu Harijs Pakavs, kura dzimtā puse ir Rožkalnu pagasta Rimicānos. Cēlies no septiņu bērnu ģimenes, 14 gadu vecumā devies uz Liepājas jūrskolu un kā kapteinis vairākus nekā 20 gadus vadījis zvejas kuģus Atlantijas okeānā. Tagad lomi tiek vilkti tepat Rīgas jūras līcī preti Mērsragam.

saulē brūni nodegušām rokām un neparasti skaļām balsīm, jo kā gan citādi sarunāsies — apkārt puto vilņi, ruc kuģa motors un teikto vienā mirklī prom aiznes vējš. Viņi nav plāpīgi, pasaka tikai to, ko nevar nepateikt, taču reizēs, kad ir svētki, atraisās viss šo skarbo vīru jūtu dziļums. Tad reize jūrnieku dziesmām un kādam mēriņam stiprāka dzēriena, kas atraisa lūpas un uzjunda atmiņu stās-

tus par agrākiem laikiem. Par trakām vētrām, kas pārdzīvotas jūrā, stūresratu rokā turot, par ilgām pēc mājām, kuras pazīst visi tie, kas izbraukājuši tāljūras, par skaistiem un savādiem mirkļiem uz jūras, kad izdevība pārlicināties par dabas varenību. Vīri zina, ka paies svētki un atkal sāksies sūrais un vienmuļais darbs, kurā, tāpat kā zemnieka ierastajā solī, maz romantikas.

Mērsraga bāka celta 1875. gadā un ir 20 metru augsta. Tā iedegas automātiski, dienasgaismai satumstot, un redzama pat vistumsākajā naktī. Senos laikos jūras laupītāji maldinājuši zvejniekus, kurot krastā ugunskurus. Simtiem laivu atliekas tagad glabā jūras dzelme. Zīmīgi, ka šīs bākas pārvaldniece ir sievietē.

svētkos pie jūras

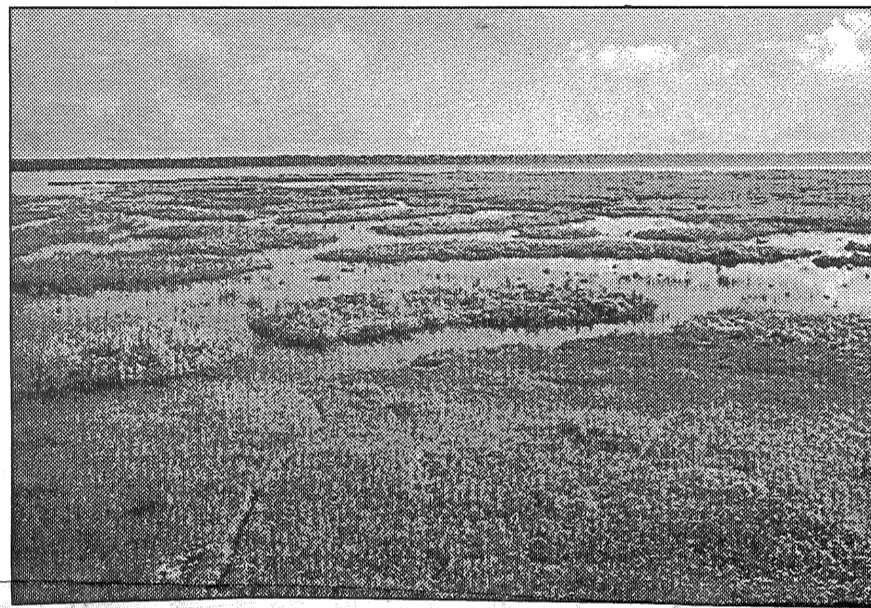
Zvejnieku svētki Mērsragā sākas sestdienas pusdienlaikā ar atrakcijām un koncertiem bērniem, pēc pusdienā kopā ar nārām un savu svītu pie zemes ļaudīm ierodas jūras pavēlnieks Neptūns. Jūras ļaužu lomus, viņu sapņus un cerības ietekmē vēju un ūdeņu pavēlnieks, tādēļ viņa labvēlīgā attieksme katram jūrniekam ir svarīga. Arī tas, cik zvejnieku dzīves palikušas jūras dzelmē, ir Neptūna ziņā, tādēļ viņam klusībā tiek lūgts sargāt no vētrām un bīstamām zemūdens sērēm. Tādas ir daudzviet, vienīgi tagad zvejas kuģi apgādāti ar labu aparatūru, kurā redzams gan zemūdens ceļš, gan arī zivju bari dzelmē. Jūras ceļus regulē arī bāku ugunis, Mērsraga bāka ir 20 metru augsta, tā celta vairāk nekā pirms simts gadiem — 1875. gadā. Senajos laikos laupītāji pievilinājuši laivas un kuģus ar krastā sakurtiem ugunskuŗiem. Zvejnieki domājās redzam bākguŗni, uztriecās uz sēkļiem, kur tika aplaupīti. Tādas sēkļu vietas bijušas arī pretī Mērsragam — Pekelē, kas bijis agrākais miestīņa centrs. Tur starp zemnieku tīklu būdām pavīd arī kāda jūrmalai netipiska, gadsimta sākumā celta divstāvu mūra māja ar kolonnām un balkoniņiem. To pirms daudziem gadu desmitiem savai iemīlotajai uzcēlis kāds tālbraucējs jūrnieks. Nu palikusi tikai šī mīlas stāsta liecība, jo neviena no viņiem vairs nav.

Gadsimtu liecība un mūsdienu dabas lepnums ir arī Engures ezers, kas stiepjas 19 kilometru garumā un ar 1-3 km platu zemes joslu atdalīts no jūras. 5000 hektāru lielais Engures ezers ir viena no nozīmīgākajām starptautiskas nozīmes putnu ligzdošanas vietām, kopš 1957. gada nodibināts lieguma režīms. Ezera ligzdo līdz 185 putnu sugām, daudzās no kurām ir retas un apdraudamas.

Tai, kas jau 19. gadsimta sākumā ieskanas šī nozīmīgā ezera nākotnei draudīga nots — ap ezeru esošo mitrāju paredzēts nosusināt, tādēļ 1842. gadā tiek izrakts kanāls, kas ezera Ziemeļu galu pie Mērsraga savieno ar jūru. Ūdens līmenis šīs cilvēka darbības rezultātā pazeminās par 1,5 metriem, sākas ezera strauja aizaugšana, tā platība no 90 km² samazinās uz pusi. Vietumis nezinātājs nevarēs pateikt, ka atrodas ezera krastā, jo to milzīgās platībās klāj niedru audzes, tās vietējie vēl tagad izmanto jumtu segumiem. Ezera dziļums nepārsniedz 2,5 metrus, vietām tas ir vēl seklāks, taču tā dibenu līdz pat 6 metru dziļumam klāj dūņas un sapropelis. Ezers ir bagāts ar zivīm — līdakām, līņiem, asariem. Ezera nosaukums cēlies no lībiešu vārda «angor», kas nozīmē zutis. Pēc zvejnieku nostāstiem 20. gadsimta sākumā šo zivju ezerā bijis pa pilnam līdz 1929. gadā tās masveidā sākušas iet bojā. Rokas resnuma zušu daudzumu samazināja arī brīvezera statuss, kas saglabājies līdz 1930. gadam. Tagad gan zuši palikuši vairs tikai ļaužu atmiņās. Interesants ir fakts, ka pēc nosusināšanas 1842. gadā apkārtnes ļaudis pārņēmis dzintara drudzis. Rakstos Engures ezers dēvēts pat par dzintara ezeru, bet ezera dibens ticis izolēts vairāksolīšanā. Šis fakts saistīts ar 6500 gadus senu vēsturi, kad ezera vietā pletās Litorīnas jūra. Jūras straumju nesto smilšu ietekmē, kā arī jūras līmenim kritoties, izveidojās saldūdens ezers ar dabisku noteci uz jūru. (Baltijas jūra savu pašreizējo krasta līniju ieguvusi pirms 2800 gadiem). Ar to izskaidrojams arī fakts, ka mērsradznieki bieži vien atrad savos piemājas dārzos dzintaru. Jau 20.-30. gados ezers tiek raksturots kā ļoti aizaudzis, šobrīd seklūdens rajoni daudzviet pārvērtušies niedrēm un krūmiem klātos staigājamos. Ezers kalpo arī kā liecība cilvēka darbības radītajām sekām. Iejaucoties

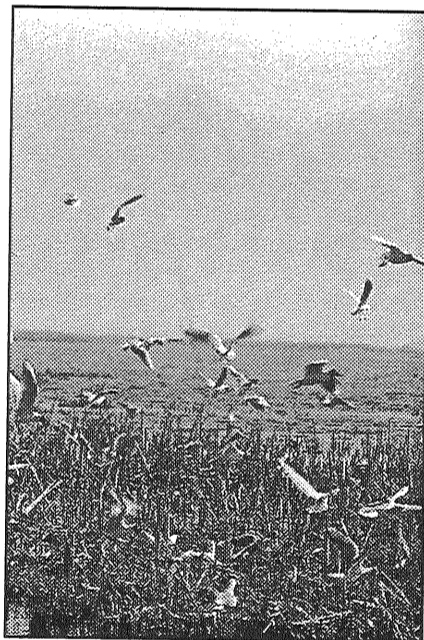
● Bioloģijas institūta Engures ornitoloģijas pētījumu centra peldošā bāze. Engures ezers iekļauts Ramsaras konvencijas starptautiski nozīmīgo vietu sarakstā, liegumā var sastapt darbojamies Latvijas Zinātņu akadēmijas profesorus un augstskolu studentus.

● 45 km² lielo Engures ezeru lielā tā daļā klāj virsūdens augājs — niedru un vilkvālišu audzes. Te radīti ideāli apstākļi ūdensputnu ligzdošanai. Savulaik piekrastes zemnieki vākuši ūdensputnu olas uzturam, bet mitrajās pļavās pļāvuši sienu lopiem.

dabā, tiek gūts zināms ieguvums, bet arī ne mazāks postījums, kas atklājas tikai pēc daudziem gadu desmitiem vai pat simtiem.

Zvejnieku svētku svinēšana pagriezienus uzņem tikai pret vakaru, ceļmalas pilnas automašīnām, kas liecina, ka liela daļa cilvēku ir iebraucēji. Zvejnieksvētkos tiek aicināti uzstāties tie populārākie un jautrākie mākslinieki. Mērsraga estrādē jau trešo gadu skatītājus uzjautrina Fredis un «Dziesma manai paaudzei», kā arī viņa neiztrūkstošais pārinieks Ufo. Muzicē Ainars Mielavs, «Dāmu pops» un citi mūziķi. Vai svētku sajūta ir arī zvejnieku sirdīs? Švaki esot ar to būšanu. Šogad jūra bijusi lomiem skopa, bieži vējaina. Pat šajos svētkos zivju tirgotāji ir retums un viesiem nākas iztikt bez žāvētām butēm, lučiem, zušiem un citiem jūras gardumiem. Nav zivju, saka zvejnieki. Valdošo rietumu vēju ietekmē straume zivju barus iedzen dziļi līcī, gadās, ka lielā loma vietā izvelk vien noplēstu tīklu. Taču svētkos jau sliktu nepiemin un cer, ka nākošais zvejas gads nesīs lielākus lomus un brangāku veiksmi. Par godu jūras arājiem skatām ugunošanu virs Mērsraga debesīm, bet jūra krāc un vēji pūš tāpat kā iepriekš. Neizdzēšamus iespaidus spēj atstāt jūras krasts — gan mierīgs un rāms, kāds tas bija Mērsragā, gan vējains un bargs kā Mazirbē vai Kolkas ragā, kas atrodas vēl 70 kilometrus tālāk un ir Kurzemes galējais Ziemeļu punkts. Kolka vienmēr viss saplaukst vēlāk. Cerīņi tur zied tikai tad, kad Latgalē tie jau noziedējuši. Jūra veļ viņus baltām putu cepurēm un tās krastā jūties tik niecīgs, ka liekas, istā varenība nav cilvēka ziņā, bet gan šajā neizmērojamajā ūdeņu bangojumā un nomainīgajā dziesmā, ko vējš

● Engures ezers pagaidām netiek pilnvērtīgi izmantots, taču tā dziļēs vēl daudz vērtīga. Ūdenstilpne ir bagāta zivīm, bet tās dibenu līdz pat 6 metru dziļumā klāj dūņu un sapropeļa slānis.

jau tūkstošiem gadu dzied piejūras kāpu priežu galotnēs. Zemniekam spēku dod zeme, zvejniekam — jūra, un nav lielas atšķirības starp vienu vai otru darbu. Cilvēka misija, kā jūrā, tā arī uz cietas zemes, ir mācīties valdīt pār to, kas viņam pieder. Nav svarīgi — ūdeni vai zemi, jo, tikai saudzējot, var iegūt to, ko slēpj jūras dzelme un Latgales tīrumi.

Jau esot Preiļos, «Novadnieka» redakcijas kolektīvs pateicas Harija Pakava ģimenei par laipno uzņemšanu Mērsragā. Harij, lai tev lieli lomi, jau no zvejas sezonu uzsākot!

Nosaluši 1,5 hektāri sējumu un stādījumu

Ginta Kraukle

Ši gada pavasarī nevienam vien zemniekam nācās konstatēt, ka sals un vietām arī plūdi nodarījuši ievērojamus postījumus sējumu un daudzgadīgo stādījumu platībās.

Pēc Dienvidlatgales lauksaimniecības pārvaldes rīcībā esošajiem datiem kopumā nelabvēlīgie laika apstākļi šopavasarnā iznīcinājuši 1,5 tūkstošus hektāru sējumu un stādījumu. Agrometeoroloģisko laika apstākļu nodarītos bojājumus zemnieki deklarēja reģionālajā lauksaimniecības pārvaldē, uzrādot nosalušās platības un kultūraugu veidus. Valsts par hektāru bojā gājušo graudaugu platību paredzējusi subsīdiju 50 latu apmērā, bet par hektāru daudzgadīgo stādījumu — 450 latus. Plašāku informāciju «Novadniekam» sniedza Dienvidlatgales reģionālās lauksaimniecības pārvaldes direktors Uldis Koņečņijs.

Lauksaimniecības pārvalde veica nosalušo platību apsekošanu, kuras rezultātā būtiski pārkāpumi vai apzināta datu sagrozīšana netika konstatēta. Zemnieki apzinās, ka maldīgas informācijas sniegšanas gadījumā viņi uz trim gadiem tiktu izslēgti no to personu loka, kas pretendē uz valsts subsīdijām, kā arī uz SAPARD finansu līdzekļiem. Ir izdarīts kopsavilkums par pilnīgi bojā gājušo sējumu un intensīva tipa ilggadīgo stādījumu pļābām, taču pagaidām U.Koņečņijs atturējās paziņot konkrētus subsīdiju izmaksas datumus. Līdzko tiks saņemts šim mērķim paredzētais finansējums, ar laikraksta starpniecību tiks informēti arī zemnieki.

Dienvidlatgales reģionālās lauksaimniecības pārvaldes sniegtie dati par agrometeoroloģisko apstākļu nodarītajiem bojājumiem 2000. gada pirmajā pusgadā:

Kultūraugs	Platība, ha
Rudzi	318,4
Ziemas kvieši	177
Ziemas mieži	3
Tritikāle	25,3
Vasaras kvieši	38,8
Mieži	645,9
Auzas	77,4
Pakšaugi un mistri	44
Lini	94
Dārzeni	4,6
Rapsis	1
Eļļas rutki	10
Kopējās sējumu platības	1439,4
Avenes	6
Ķirši	3,5
Ūpenes	1
Zemenes	2,4
Plūmes	0,8
Kopējās ilggadīgo stādījumu platības	13,7
Plūdos bojā gājušie ziemas kvieši	2,4
Rudzi	14,3
Kopā	16,7
Kopējās platības	1469,8

Kļūdas labojums

Laikraksta «Novadnieks» 74. numurā (4. jūlijs) rakstā «Sakoptības skates jau pusē» parakstā zem fotogrāfijas pieļauta kļūda.

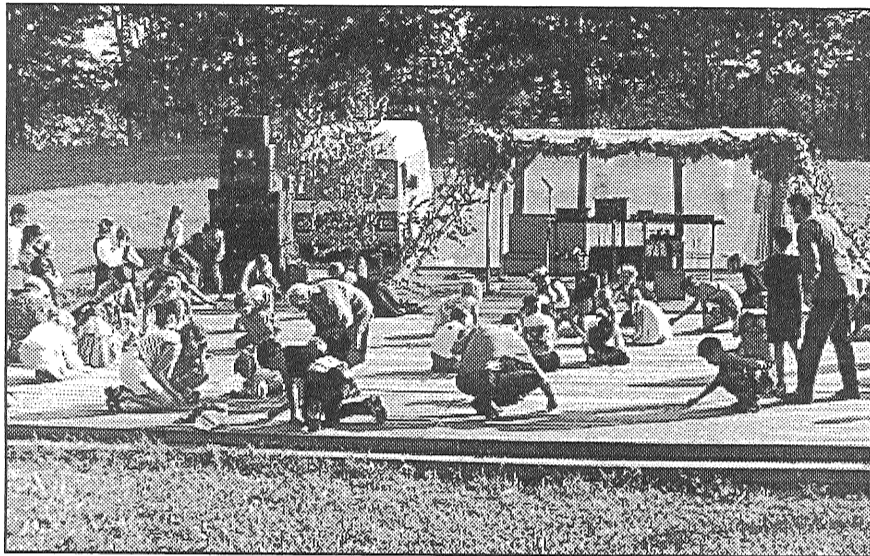
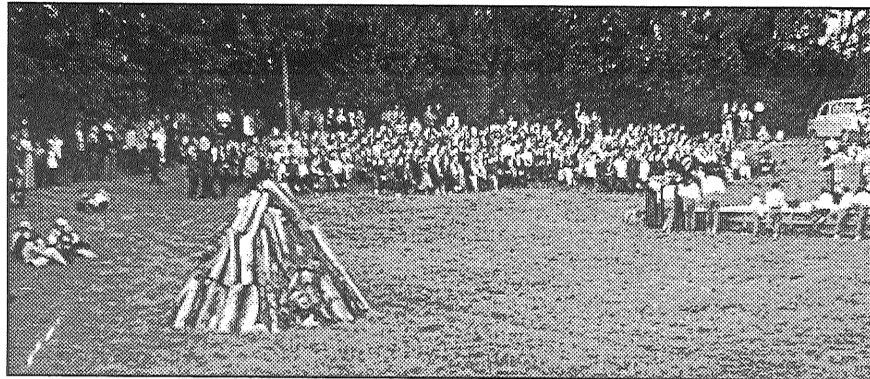
Pareizi jābūt: individuālā uzņēmuma «Aglonas maize» cepēja Ruta Dzalba. Atvainojamies par sagādātajām neērtībām.

Kad atmostas pilskalna gari

Antons Rancāns
Autora foto

Kluss un vientuļš Daugavas labajā krastā gozējas Jersikas pilskalns. Līdzās nav vairs kņadas kādreizējā konservu cehā un alus darītavā, ap kuru droši zeļ nezāles, bet tie, kam demolēšanas kāre, dauza logus. Aizvāks vecais kiosks, kur savā laikā varēja nobaudīt alu. Tā vietā redzama metāla plāksnīte ar ziņām, ka pilskalns bijis pazīstams jau pirms Kristus dzimšanas, ka pētījumus veicis savā laikā slavens arheologs A. Balodis. Tagad to ne mazāk slavē senatnes pētnieka Ē. Mugureviča vadībā turpina studenti. Iekonservētajās izrakumu vietās šogad vēl nav bijuši kārtējās arheoloģiskās ekspedīcijas dalībnieki. Bet pilskalna snaudošie gari jau pamodināti ar tradicionālajiem svētkiem. Aizvadītajā sestdienā tie pulcināja nerēdzēti daudz cilvēku no pagasta, Līvāniem un citurienes.

Pilskalna svētki iesākās pēcpusdienā ar bērnu un jauniešu deju kolektīvu priekšnesumiem uz estrādes, programmu vadīja pagasta kultūras darba speciāliste Inta Pabērza. Pēc tam bija puķu zīmēšanas konkurss, Daugavpils tūristu kluba «Stīga» rīkotās sacensības telts salikšanā un izjaukšanā, iešanā pa uzkarinātu trosi un citi vingrinājumi. Pulksten astoņos vakarā ieradās Nacionālā teātra aktieri Volde-mārs Šoriņš un Zigurds Neimanis, lai uzstātos ar humoristiskiem lasījumiem un vadītu svētku otrās daļas programmu. Atkal uz skatuves dēļiem varēja redzēt jau dienas priekšnesumos iepatiku-

● Zīmēšanas konkursā piedalījās arī pieaugušie.

šos bērnu un jauniešu kolektīvus, arī citus pašdarbniekus. Viņu sniegtā skatītāji vērtēja klasiskās latviešu tautas dejas, populāru modernu melodiju horeo-

grāfiskus rakstus. Uzstājās Jersikas deju kopa un Līvānu deju grupa Anitas Lukjanskas vadībā, Jersikas bērnu un jauniešu deju kolektīvi, kurus vada Dace Kur-

sīte, Aijas Lietaunieces sagatavotā grupa «4a» un kolektīvs no Līvāniem «Storm». Varēja tikai pabrīnīties, cik daudz priekšnesumu var sniegt pagasts, ka lauku bērniem un jaunatnei ir tikpat lielas dotības kā viņu vienaudžiem pilsētās. Muzikālo pavadijumu arī zaļumballē, kas beidzās pēc saullēkta, aizrautīgi spēlēja grupa «Dinastija» no Viļāniem.

Pilskalna svētkus Jersikā organizē sen. Tie aizsākti vēl kolhoza gados, kad cildināja darba darītājus un viņiem veltīja pašdarbības koncertus. Tagad, jaunajos laikos, tie «iedzīvināti» kā kultūras pasākums, kura organizēšanā galvenās rūpes uz pagasta pleciem. Tas viens nejaudā tikt galā, tāpēc iesaista atbalstītājus un sponsorus — viņiem bija veltīts stends pie estrādes, viņus, pateicības aplausiem skatot, noslēgumā nosauca arī pagasta padomes priekšsēdētāja Maija Spūle. Individuālais uzņēmums «Upmaļi» (Jurijs Kirilovs), SIA «Adugs» (Gunta Lejiņa), IU «Jūrmastis» (Stepans Švarcs), «Pie Ilzes» (Ivars Rudzītis) un «Upeslīči L» (Aivars Ļaksa), zemnieku saimniecības «Ezeriņi» (Jānis Bojārs), «Kalves» (Aivars Barkovskis), «Madaras» (Jānis Eiduks). Viņa meita Līga ir tautas mākslas studijas «Dubna» dalībniece, prasmīga audēja un ar krāšņiem darinājumiem kuplināja svētkus. Arī akciju sabiedrību «Aldaris» un «Stimorol» vietējie pārstāvji bija parūpējušies par pārsteiguma balvām.

Pilskalna gari, kā teica Jersikas pagasta padomes priekšsēdētāja Maija Spūle, tikšot modināti vēl ar pētījumu atsākšanos, kas pēc tradīcijas noslēdzas ar atradumu zinātnisku izstādi.

Palīdzam saglabāt garīgumu

● Antonijas Zukules (no kreisās) pārliecība ir nesatricināma, ka veikalniekiem ir daudz iespēju nopelnīt arī bez alkohola tirdzniecības. Antonija kopā ar palīdzi Ingu Rjaboškapovu. Foto: M. Rukosuļevs

Līvija Rancāne

Rudzātu pagasta centrā pie kādas divstāvu mājas redzami divi uzraksti. Viens no tiem nepārprotami vēsta, ka šeit atrodas veikals «Vītoli», bet otrs, ka šajā namā notiek kristiešu dievkalpojumi. Vienlaikus māja rada arī apdzīvotības iespaidu. Iepazīstoties ar Antoniju Zukuli, mājas saimnieci, izrādās, ka tā arī ir. Māja esot bijusi valsts īpašums, bet atradusies uz Antonijas vectēva zemes, un to privatizējusi viņas mamma. Tagad šeit dzīvo viņas bērni ar savām ģimenēm. Veikals «Vītoli» pieder Antonijas un Pāvela Zukuļu ģimenes individuālajam uzņēmumam «Baltie vītoli». Kā radušies šie liriskie nosaukumi? Kā stāstīja Antonija, zemes gabals kādreiz piederējis viņas vectēvam, kurš gar Ošas upes krastu sastādījis sudrabvītulus. Kad vējš cilā-

zarus un šķirina vītulu lapas, mainot to krāsu no zaļganās virspusē līdz sudrabaini samtainajai apakšpusē, liekas, ka pāri vītoliem plūst baltas krāsas viļņi. Par godu vectēvam uzņēmums un veikals nes vītulu vārdu.

Antonija un viņas vīrs Pāvels daudzus gadus dzīvojuši un strādājuši Līvānos, arī tagad viņi pilsētā tur savu dzīvokli. Antonija rūpnīcā bijusi dekoratore, Pāvels strādājis dažādās ar celtniecību saistītās organizācijās. Pirms gadiem septiņiem pārcēlušies uz laukiem, tomēr plašiem lauksaimniecības darbiem zemes esot par maz. Tā pievērsušies tirdzniecībai. Par rudzātiešiem kļuvušas arī abas meitas. Vecākā audzina savus trīs mazos bērnus, znots strādā pagastmājā, bet jaunākā nupat iestājusies Līvānu ģimnāzijā.

Tik ļoti ir pierasts, ka katrā veikalā neatkarīgi no tā lieluma un atrašanās vie-

tas, ievērojamu daļu aizņem plaukti ar grādīgā dzēriena pudelēm, kas veikalniekiem dod lielu daļu no ienākumiem. «Vītolos» alkoholiskos dzērienus nepārdod. Veikala īpašnieki turas pie savas filozofijas un popularizē veselīgu dzīves veidu.

Antonija Zukule teica:

— Mēs esam kristieši un mēs nevaram darīt ļaunumu. Ļaunais pasaulē nāk pārsvarā caur alkoholu. Ja mēs saprotam, ka tas cilvēkiem nes nelaimi un līdz ar to ir grēks, mēs to nevaram darīt, domājot tikai par savām vajadzībām un savu naudu. Vienā sarunā es teicu vīram, — ja tie cilvēki, kas tirgojas ar alkoholu, ieraudzītu tās asinis, kas radušās par to naudu, kura ienākusi veikalā! Avārijas, slepkavības, sakropļoti bērni. Dievs atprasīs no ražotāja, no vedēja, no tirgotāja. Tāpēc mēs pilnīgi atsakāmies no alkola pārdošanas.

Pagastā ir vairāki veikali, un kā tādā gadījumā izturēt konkurenci? Antonija Zukule neslēpa, ka ir grūti. Bet, kā redzat, viņa teica, mēs esam paēduši, apģērbusies, un tas ir panākts, nenodarot cilvēkiem ļaunumu. Šajā veikalā netirgo arī tabakas izstrādājumus, jo tie tāpat nodara ļaunu cilvēku veselībai. Lielākā daļa vietējo iedzīvotāju to zina, bet esot arī gadījumi, ka pircēji pie veikala, kurš atrodas ceļa malā, piestāj ar konkrētu vajadzību pēc alkohola vai cigaretēm. Es saku — nav, stāsta Antonija Zukule, un viņi jautā, — kāpēc. Tad es atbildu, ka būtu labāk, ja arī jūs nedzertu un atturētos no smēķēšanas. Kā tad mēs priecāsimies, pretjautājumu uzdodot apmeklētāji. Antonija dodot padomu vismaz vienreiz pamēģināt bez alkohola, jo dzēruma prieks ir īslaicīgs un mānīgs prieks. Kad sākam par tām lietām runāt, viņi piekrīt gan, stāsta Antonija, un aizdomājas, ka tā būtu labāk. Viņa gan arī zina, ka ne viens vien, atstājis šo veikalu, aiziet uz pudeli

grādīgā nopērk citā veikalā.

Kas ir šie cilvēki, kas ierodas uz dievkalpojumiem šajā namā, ja nedaudz tālāk ir Rudzātu katoļu draudzes baznīca, un Latgales iedzīvotāju lielākā daļa pieder katoļu konfesijai?

— Mēs nešķīrojam ticīgos, — saka Antonija Zukule.

— Pie mums nāk katoļi, jo šeit ir katoļu vide. Bet ierodas arī citu konfesiju pārstāvji. Vieni pieder baptistiem, otri adventistiem, ir arī luterāņi.

Šeit regulāri atbrauc sludinātājs no Madonas, kurš par savu aicinājumu uzskatīt pasniegt tīru, nesagrozītu, pilnu Evāņģēliju. Dažreiz klausītāji esot pāris cilvēku, bet dažreiz — pilnu pilna telpa, vismaz savi seši desmiti ieinteresēti. Arī no tālākām vietām — Līvāniem, Jēkabpils, Rīgas. Bijuši ciemiņi no dažām ārvalstīm.

— Dievs ir sūtījis lielu žēlastību, — uzskata Antonija Zukule, — ka šeit, šajā apvidū cilvēki no tālām vietām gūst Dieva žēlastību, spēku un palīdzību. Šī vieta palīdz arī vietējās apkārtnes garīgumam. Kad sēj Evāņģēliju, kad sēj šo sēklu, nāk laiks, kad ienākas arī raža. Šis laiks jā sagaida. Redzam, ka klāt nāk jauni cilvēki, nāk tādi, kas bija nomaldījušies reliģijā un kļūst Dieva gara, gudrības un spēka pilni, kas spēj palīdzēt arī citiem cilvēkiem.

Nereti es pati dodu liecības. Man bieži sirdi deg šī vēlēšanās — liecināt par Dievu, kas viņš ir un ko viņš dara. Ka viņš ir mīlestības un žēlastības Dievs. Reliģijām ļoti bieži ir nepareizi priekšstati par Dievu, — ka viņš ir dusmīgs, ka viņš soda. Tas ir nepareizi. Dievs ir mīlošs. Šajā laikā, kad tiešām Otrā atnākšana ir tuvu, bez Dieva gara spēka mēs nevaram. Cieš pilnīgi nevainīgi cilvēki, jo uzbrūk sātans, viņus pievīl ar nepareizu saprašanu par Dievu.

Turpinājums 7. lappusē.

No Šeinas Gram dienasgrāmata

Sākums «Novadnieka» 4. un 8. jūlija numuros.

Trešdiena, 25. jūnijs. Agri no rīta es jau esmu uz ielas. No frontes nav nekādu ziņu. Gaidām autobusu. Visiem tiek konfiscēti radioaparāti. Vai ik minūti pāri lido lidmašīnas. Izdzenā tirgu, nevar vākties grupās. Autobuss pienāk tikai pievakarē. Sešos vakarā es eju uz Sarkano Krustu. Tur mūs apmāca, kā pārsiet. No pulciņa izdalīja divas maiņas dežūrām: no vakara astoņiem līdz nakts vieniem un no vieniem līdz sešiem no rīta. Mani nozīmēja otrajā maiņā. Līdz nakts diviem klusums. Pēc diviem līdz saules lēktam dzirdami klusināti triecieni. Bombardē dzelzceļa sliedes. Rīta sešos mūs no dežūras atbrīvo.

Ceturtdiena, 26. jūnijs. Pilsētiņā briesmīgs satraukums. Vācieši uzbrūk. Padomju automobiļi braukā šurp turp. Visi kravā mantas. Daudzi brauc uz robežas pusi. Mani brāļi ar diviem biedriem dodas projām ar velosipēdiem. Es sameklēju velosipēdu un ar vēl vienu meiteni arī braucu. Jau vakars, iebruca Ribnišķos. Tur arī nakšņojam.

Piektiena, 27. jūnijs. Mēs nebraucam tālāk. Visu dienu sēžam pie manas

tantes. Garām brauc zaldāti. Brauc daudzi, kas bēg no Polijas un Lietuvas. Vakārā atnāk manas draudzenes onkulis un viņa aizbrauc ar to. Arī es dodos līdz. Pēc tam, starp citu, pārdomāju un uz rīta pusi atgriežos atpakaļ mājās.

Ceturtdiena, 3. jūlijs. Mēs jau otro dienu dzīvojam ar vāciešiem. Uz ielas neviens nerādās. Cauri Preiļiem devās milzīgs daudzums vācu karaspēka un ar lielu amuniciju.

Pirmā diena pagāja mierīgi. Otrajā dienā vācieši uzlauza veikalus un visu izzaga. Ielauzās sinagogā, izvilka Toras vistokļus un samīdīja kājām. Citās ielās viņi rīko dažādus traucis. Visu laiku braukā vācu autobusi un tanki. Mēs neko nezinām par stāvokli frontē. Pārdzīvojam lielas bailes. Pie mums apmetušies vairāki vācu karavīri. Viņu vidū ir arī ļoti augstsirdīgi cilvēki. Viņi visu laiku mierina mūs, ka strādniekus neaiztikšot.

Tiek publicēti rīkojumi, ka ebrejiem un krieviem nav tiesību izkārt savus nacionālos karogus. Staigāt pa ielām atļauts līdz desmitiem vakarā, bet neviens neuzdrošinās pat galvu izbāzt. Arī mēs sēžam tikai dzīvoklī.

Katru dienu jaunas represijas. Sūta darbā: ravēt dārzus, mazgāt grīdas un tā tālāk. Zemniekus aicina neko nepārdot ebrejiem.

Sestdiena, 19. jūlijs. izdota pavēle, ka ebrejiem jānēsā dzeltena atšķiršanas zīme. Tā ir piecstūrains zvaigzne (ņemamāta līdza, jo zvaigzne bija sešstūrains — red.) 12 centimetru garumā un platumā. Vīriešiem tā jānēsā uz muguras, krūtīm un nedaudz augstāk par kreisās kājas celi. Sievietēm — uz krūtīm un uz muguras. Daudzus arestē un sēdina cietumā.

Pirmdiena, 21. jūlijs. Grupu no 50 ebrejiem aizsūta uz kūdras purviem.

Ceturtdiena, 24. jūlijs. Uz kūdras darbiem aizden jaunu grupu. Nevaru nedēļu sēdēt mājās, arī es gribu strādāt. Mani pieraksta kopā ar māsu. Vakārā paziņo, ka piektdien piecos no rīta vajag doties uz darbu.

Turpinājums sekos.
Publicēšanai sagatavoja L.Kirillova

● Ebreju draudzes garīdznieks — rabīns 30. gados. Iespējams, ka Rabīns ir Ābrams Faivišs Vaisbords, kas dzīvojis Preiļos Tirgus laukumā 29.

● Velosipēdu saņemšana Aglonas stacijā tirgošanai Preiļos. No kreisās Preiļu šoferis Haims Kacs.

Palīdzam saglabāt garīgumu

Līvija Rancāne

Sākums 6. lappusē.

Es dievkalpojumu laikā stāstu par to, ko esmu piedzīvojusi, kā mani Dievs ir uzrunājis. Pērnajā vasarā bija tāds gadījums, ka es viena pati savā tēva mājā, kurā neviens nedzīvo, dedzināju zarus. Uguns iemetās sienā, pa zāli gāja uz visām pusēm. Es biju izmisusi, jo nevarēju nodzēst. Tā izplatījās tālāk, tuvojās mežam, mājai. Tad es aizgriezās no uguns un teicu Dievam: «Tu redzi, ka es neko nevaru izdarīt. Ja gribēsi, šeit viss nodeg, ja negribēsi, nekas nenotiks.» Tā es aizgriezās stāvēju. Pēc brītiņa tuvojās kāds cilvēks. Domāju, viņš būs mans palīgs dzēšanā. Kad es pagriezās dzēst, Dievs bija nodzēsis. Vēl šodien nevaru aptvert, kā tas notika.

Mums ir jānovēršas no bailēm, vai es iztikšu, uzskata Antonija Zukule. Dievs saka, rūpējies par debesu lietām, tas ir, rūpējies par citiem cilvēkiem, lai viņi būtu izglābti. Viņš parūpējas, lai naudas lietās un visās citās mums pietiktu un vēl paliktu pāri labiem darbiem.

Kā piemēru teiktajam Antonija Zukule min to, ka gluži nesen vīram piedāvāts

labs darbs Līvānos, ko viņš pieņēmis. Darba jautājumu kārtošanai viņam lietošanai piešķirts transporta līdzeklis. Kā atdarot par to labo, ko Pāvēls darīja cilvēkiem, strādājot veikalā. Viņš pasūtītās preces pievedis viņiem mājās, skrējis un gādājis, lai palīdzētu viņiem. Pāvēls Zukulis ir arī pagasta padomes deputāts.

Kopā ar Antoniju aiz letes darbojas tumšmatāina meitene. Dievs mums viņu piesūtīja, saka Antonija par pārdevēju Ingu. Viņa mums bija sveša, bet tagad vairs nav. Vietējā meitene, kas ģimenes materiālu apstākļu dēļ nav varējusi turpināt Rīgā uzsāktās mācības. Atradusi darbu šajā veikalā.

Tomēr arī veikala «Vītoļi» īpašniekiem ir savi knifi, kā ieinteresēt pircējus. Piemēram, šeit var nodot veļu mazgāšanai un ķīmiskajai tīrīšanai. Uzņēmuma īpašnieki to ved uz Līvāniem, un pēc laiciņa rudzātieši saņem svaigu veļu. Dienu pirms vajadzīgā datuma var pasūtīt puķes, tās tiks atvestas. Var pasūtīt lopbarību. Svinību vajadzībām pirkumus var pieteikt trīs dienas iepriekš, bet, ja summa pārsniedz 20 latus, pircējam pienākas atlaide desmit procentu apmērā, var izmantot piegādi mājās.

POLICIJAS ZIŅAS

(2. — 9. jūlijs)

■ 2. jūlijā Riebiņos, Dārzu ielā Anatolijs R. mājās sarīkoja ģimenes skandālu. Sastādīts administratīvais protokols.

■ 2. jūlijā Jersikas pagasta Upeniekos Olgai S. piederošie mājlopi izbrādāja E.L. dārzu. Sastādīts administratīvais protokols.

■ 3. jūlijā saņemts iesniegums par to, ka Līvānu, Dīgo ielā 130 dzīvojošā Anita B. nepilda bērnu audzināšanas pienākumus. Sastādīts administratīvais protokols.

■ 3. jūlijā reģistrēts fakts, ka Māris L. Preiļos atkārtoti gada laikā vadījis automašīnu alkohola reibumā. Tajā pašā dienā dzērumā atkārtoti gada laikā braucis arī Ivars S. Abos gadījumos ierosinātas krimināllietas.

■ 3. jūlijā reģistrēts iesniegums par to, ka jūnijā Aglonas pagasta Saleniekos no elektrolīnijas demontēti alumīnija vadi 280 metru garumā. Notiek izmeklēšana.

■ Naktī no 3. uz 4. jūliju Līvānos no katlu mājās, kas atrodas Celtniecības ielā, teritorijas nozagts alumīnija kabelis.

■ 4. jūlijā reģistrēts iesniegums par to, ka 30. jūnijā Rušonas pagasta Aglonas stacijā Naudaskalna ielā pie G.L. mājās ienāca sievietē un izkrāpa 15 latus. Notiek lietas pastākļu noskaidrošana.

■ 4. jūlijā Aglonā Broka ielā Jurijs Z. alkohola reibumā sarīkoja ģimenes skandālu. Sastādīts administratīvais protokols.

■ 4. jūlijā Upmalas pagasta Pūgās Andris E.-G. alkohola reibumā mājās sarī-

koja ģimenes skandālu. Sastādīts administratīvais protokols.

■ 5. jūlijā reģistrēts iesniegums par to, ka 30. jūnijā Saunas pagasta Slasteniekos Kārlis A. izdarīja huligāniskas darbības. Sastādīts administratīvais protokols.

■ 5. jūlijā Galēnos, Līvānu ielā 4 Valentīns S. sarīkoja ģimenes skandālu. Sastādīts administratīvais protokols.

■ 5. jūlijā Aizkalnes pagasta Pumpuros Jānis P. sarīkoja ģimenes skandālu. Sastādīts administratīvais protokols.

■ 5. jūlijā Preiļos, Mehanizatoru ielā 6 Igors M. sarīkoja ģimenes skandālu. Izteikts oficiāls brīdinājums.

■ 6. jūlijā Rožkalnu pagasta Siliņos V.S. no somiņas pazuda 25 lati. Notiek izmeklēšana.

■ 6. jūlijā ceļa Pelēči — Arendole 3. kilometrā automašīnas Opel Astra vadītājs Arturs V. netika galā ar automašīnas vadību, nobrauca no ceļa un apgāzās. Bojāta automašīna, cietušo nav. Sastādīts administratīvais protokols.

■ 8. jūlijā ceļa Līvāni — Preiļi 8. kilometrā automašīnas GAZ 24 vadītājs Vacslavs S. netika galā ar automašīnas vadību un nobrauca no ceļa. Bojāta automašīna, cietušo nav. Sastādīts administratīvais protokols.

■ 9. jūlijā ceļa Rīga — Daugavpils 179. kilometrā automašīnas VW Golf vadītājs Ainārs K. notrieca riteņbraucēju, kurš no gūtajām traumām notikuma vietā mira. Notiek izmeklēšana.

7. Saeimas deputāts Jāzeps Šņepsts sasiť «Preiļu sierā» automašīnu

10. jūlijā ap pulksten 12.00 Preiļu rajona policijas pārvaldes ceļu policijas dienests ieradās uz avāriju, kas bija notikusi Preiļos uz Daugavpils un Liepājas ielas krustojuma. Konstatēts, ka 7. Saeimas deputāts Jāzeps Šņepsts, braucot ar akciju sabiedrībai «Preiļu siers» piederošo automašīnu Subary Legacy, izraisīja sadursmi ar tajā pašā virzienā pa priekšu braucošo automašīnu Opel Kadett (tā pieder preiļietei Svetlanai B., kura arī atradās pie stūres).

Ceļu policijas darbinieki uzskata, ka J.Šņepsts nav izvēlējis drošu braukšanas ātrumu, tāpēc nav paspējis nobremzēt. Administratīvais protokols par ceļu satik-

smes negadījumu tiks nosūtīts ar Rīgu, kur Ceļu policijas pārvalde to iesniegs Saeimas Mandātu komisijai, kas, savukārt, lems par 7. Saeimas deputāta Jāzepa Šņepsta saukšanu pie administratīvās atbildības.

LR Administratīvo pārkāpumu kodeksa 37. panta 1. daļa paredz, ka personu var saukt pie administratīvās atbildības ne vēlāk kā divu mēnešu laikā no pārkāpuma izdarīšanas dienas. Ņemot vērā to, ka Saeima pašlaik ir vasaras brīvdienās, iespējams, šoreiz tā nespēs laikā pieņemt lēmumu par Jāzepa Šņepsta administratīvo sodīšanu.

Preiļu rajona policijas pārvaldes informācija

Šodien vārdadienu
svin — Margrieta,
Margarita.
14. jūlijā — Oskars,
Ritvars, Anvars.

Nāks rudentiņš, būs barga ziema...

Un mums, nosalušajiem un samirkušajiem Baltijas slapjdraņķī, roka pati stiepsies uz plauktiņa pusi, kur kārbās, maisiņos un dažādu izmēru burciņās vasaru, sauli un veselību glabā zāļu tējas. Tas nekā, ka aptiekās tagad jebkurā gadalaikā var iegādāties vismaz trīsdesmit dažādas ārstnieciskās tējas. Paša gādātais vienmēr veselīgāks šķiet. Vai jūs jau esat pietiekamā daudzumā savākuši zāļu tējas?

**Dagmāra,
Naura un Jāņa
māmiņa:**

— Diemžēl vēl neesmu paspējusi to izdarīt. Bet liepziedu un kumeliņu tēju dzeram labprāt. Kamēr bērni mazi, regulāri vācu un kaltētu suniņus. Tagad jau arī aptiekās var nopirkt visu pēc vajadzības.

**Inga
Haritonova
ar meitiņu
Aneti:**

— Pašlaik nevaru paspēt tējas savākt, jo mazs bērns mājās. Bet mums vectēvs palīdz. Viņš jau izžāvējis asinszāles, melleņu stiebrus, arī meža zemenītes ar visām odziņām. Pašlaik vāc liepziedus. Šogad mēs būsim nodrošināti.

**Nadežda,
invalide:**

— Pagaidām man savākta tikai asinszāle, bet noteikti kaltešu vēl arī kumelītes un liepziedus. Mājiniēki gan dzer zāļu tējas tikai tad, kad saaukstējušies. Rudenī noteikti salasišu arī mežrozīšu augļus.

Vadims

Krimāns, ārsts:

— Nē, līdz šim ārstnieciskās tējas neesmu vācis, varbūt tagad sāksu... Patiesību sakot, es tējas nelietoju, dzeru tikai kafiju.

**Regīna Skutele,
pensionāre:**

— Savām vajadzībām jau esmu drusku savākusi, piemēram, piparmētras, anīsu. Drusiņ kumelītes, liepziedus. Arī nātres sev priekš veselības. Kad mājiniēki saaukstējušies, prasa aveņu tēju. Parasti iztiek ar veikala tējām un ārstnieciskās dzer tikai tad, kad citas nav.

**L.Kirillova
M.Rukosujeva doto**

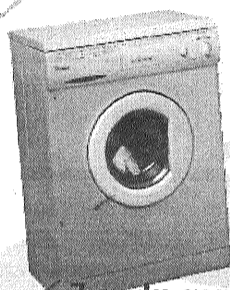
Sludinājumi

Reklāma

GRIBI DĀVANU MIKROVIĻŅU KRĀSNI?

Whirlpool VEIKALĀ "SPEKTRS"!

- ✓ Whirlpool veļasmašīnu cenas sākot no **Ls 189,-**
- ✓ **Bezprocentu kredīts;**
- ✓ **Bezmaksas piegāde**
- ✓ **Preiļu raj. robežās;**

- ✓ **7 gadu garantija svarīgākajām daļām;**
- ✓ **Garantijas serviss, veļasmašīnu pieslēgšana**

PASTEIDZIES - DĀVANU SKAITS IR IEROBEŽOTS!

SPEKTRS PREIĻOS, RAINA IELĀ 17 TEL./FAX 53-22043, E MAIL: spektrs@apollo.lv

Iepērkam sienu, salmus.
Slēdzam līgumus uz piegādi.
Tālr. 22454.

**A/s «Preiļu siers»
konkursa kārtībā
aicina darbā
sagādes daļas vadītāju.**

Prasības pretendentiem:
♦ augstākā vai vidējā speciālā izglītība;
♦ iemaņas darbā ar datoru;
♦ prasme orientēties plašā preču piedāvājuma klāstā.
Pieteikumus un CV iesniegt līdz 31. jūlijam.
Mūsu adrese: Daugavpils ielā 75, Preiļos, LV-5301.
Tālr. 53 21136, fakss 53 21402.

**Preiļu rajona brīvprātīgo
ugunsdzēsēju biedrība (BUB)
sniedz šādus pakalpojumus:**

- ✓ realizē ugunsdzēsības aparātus un inventāru, kā arī pilda un remontē;
- ✓ uzstāda, remontē, apkalpo ugunsdzēsības, kā arī ugunsdzēsības un automatiskās sistēmas;
- ✓ veic aizsardzības zemēšanas, izolācijas pretestības un zibens aizsardzības ierīču apsekošanu un mērījumus;
- ✓ tīra un pārbauda dūmvadus, gāzvadus, ventilācijas iekārtas.

Adrese: Preiļi, Kurzemes iela 6.
Tālr. 22093.

15. jūlijā pārdos brūnus jaunputnus (1-4,5 mēn.), brūnas dējējvistas, gaiļus, pilēnus, zoslēnus, cāļu barību: Gailiņos 8.00, Katagrādē 8.15, Kastīrē 8.25, Baškos 8.30, Aglonas st. 8.40, Aglonā 8.55, Jaunaglonā 9.10, Ārdavā 9.30, Aizkalnē 9.45, Anspokos 9.55, Preiļos 10.05, Sutros 10.50, Rānīšos 11.05, Rožupē 11.20, Vanagos 11.30, Livānos 11.55, Buceniekos 12.35, Jersikā 12.50, Upeniekos 13.00, Starēs 13.15, Sprīčvecumos 13.25, Kvedervecumos 13.35, Rimicānos 13.45, Upmalā 13.55, Arendolē 14.15, Pelēcos 14.30, Raudaukā 14.40, Štolderos 14.50, Piliškās 15.05, Vārkavā 15.20, Ančīnos 15.30. Tālr. 21270 vakaros, 1-9186055.

Pārdod

BMW-518. Tālr. 65014;
Audi-100, 1986. g., remontējamu, M-2140, 1988. g.
Tālr. 50383, 9148825;
slaucamu govī, ūdens mucu (6 t). Tālr. 38755;
teļu. Tālr. 43347, 23467.

Pērk

piekabi T-25. Tālr. 34464;
ēku vai māju Preiļos. Tālr. 9199507, 53 21015
vakaros.

Dažādi

Lauksaimniecības darbs ārzemēs! Tālr. (54)29776,
mob. tel. 9555490.

DEGAS Schüco

Plastmasas, alumīnija logi,
durvis.
Izgatavošana, piegāde,
uzstādīšana.
**Labāki logi —
labākas cenas!**
Preiļi, Brīvības 2.
Tālr. 53-22010.
Mob. tel. 9293158.

**Iepērkam dārza un
meža ogas.**
Tālr. 24626.

Firma «BETA» sniedz dažādus
datorpakalpojumus Preiļos, Kurzemes
biedrības telpās (BUB).
Ātri, lēti, izdevīgi!
Tālr. 22093 darba laikā,
55644, 23549 vakaros.

**Jersikas akmeņkaļu darbnīcā
pieminekļi sākot no Ls 20
(dažādas krāsas), kapu apmales.**
Tālr. 43622 vakaros,
mob. tel. 9199192, 9192571.

**IU «Ranko» iepērk
mājlopus dzīvsvārā.**
Samaksa uz vietas.
Tālr. 44179, 46384, 9161121.

Iepērk visa veida gaļu.
Cūkgaļu par 1,10-1,15 Ls/kg.
Samaksa uz vietas.
Tālr. 1-9105378.

«NOVADNIEKA» KALENDĀRS

Saunas tautas nams
♦ 15. jūlijā pulksten 23.00 balle. Spēlē Ainārs Grāvers.
Galēnu kultūras nams
♦ 15. jūlijā pulksten 22.00 balle. Spēlē «Brālīši» no Madonas.
Stabulnieku kultūras nams
♦ 15. jūlijā pulksten 23.00 balle. Spēlē grupa «Staburags».

Pelēču kultūras nams
♦ 15. jūlijā pulksten 22.00 balle. Spēlē Aija, jauna programma.
Sījukalna kultūras nams
♦ 15. jūlijā pulksten 23.00 balle, spēle grupa «Pamatinstinkts».
Sutru kultūras nams
♦ 15. jūlijā pulksten 20.00 pilngadības svētki. Pēc tam balle.

Riebiņu kultūras nams
♦ 15. jūlijā pulksten 22.00 diskotēka. Didžejs Harts.
**Kinoteātris «Ezerzeme»
Preiļos**
♦ 16., 17., 18. un 19. jūlijā pulksten 20.00 komēdija «Djūss Bigalo: vīrietis žigolo».
Informāciju sagatavoja L.Rancāne

NOVADNIEKS

Redaktore Tamāra Elste

Laikraksts iznāk divpadsmit reizes mēnesī (otrdien, ceturtdien, sestdien). Reģistrācijas apliecība nr. 000701018.
Dibinātājs un izdevējs — SIA «Novadnieks. Redakcija». Izdevēja un redakcijas adrese: Aglonas ielā 1, Preiļi, LV-5301. Elektroniskais pasts novadnieks@axel.lv Tālr. 22059, mob. tel. 9410288 (redaktorei), 22305 (reklāmas un sludinājumu pieņemšana), 22154, 21996 (korespondentiem). Fakss 22305. Laikraksts iespiests SIA «Latgales drukā» Rēzeknē, Baznīcas ielā 28. Ofsetiespiedums. Viena uzsk. iespiedloksne. Pasūtījuma indekss 3033.